

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

יוסי יוסף כחלון ז"ל

ילדות

יוסף (יוסי), בן ג'וליה ואהרון, נולד ביום כ"ד באלול תשי"ג (4.9.1953) בכפר יונה. הוא למד בבית-הספר היסודי "עוזיאל" באשקלון, ואחרי-כן המשיך את לימודיו התיכוניים בבית-הספר הדתי המקיף על-שם רוגוזין באשקלון, אולם לא הספיק לסיים את כל שנות הלימוד.

גיל ההתבגרות

למרות רצונו העז להמשיך בלימודים תיכוניים ובלמודים גבוהים, נאלץ יוסי לפרוש מבית-הספר ויצא לעבוד כדי לעזור בפרנסת משפחתו מרובת הילדים. הוא קיווה שביום מן הימים יוכל להשלים את בחינות הבגרות ולהשתלם כמורה-דרך לתיירים.

זמן רב היה חבר בתנועת "הנוער העובד והלומד", בתחילה כחניך ואחר-כך כמדריך.

הגיוס לצה"ל

יוסי גויס לצה"ל בתחילת מאי 1971 והוצב לחיל השריון. לאחר שסיים את הכשרתו בבית-הספר לשריון הוסמך כתותחן טנק.

השירות הצבאי

למרות הבעיות המשפחתיות המרובות, שהטרידו אותו, אהב יוסי את תפקידו הצבאי ומילא אותו ללא דופי. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים - היה יוסי בין חיילי השריון שהוחשו לחזית הדרום.

מתכון עם זיכרון

מועד הנפילה

ביום י"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), במהלך הקרב על ציר "עכביש", נפגע יוסי והועלה על טנק חילוץ. אולם משהגיע הטנק לתחנת פינוי הנפגעים, הסתבר שיוסי נפל ממנו בדרך. במשך זמן מה נחשב כנעדר ואחרי כן הוכרז כחלל שמקום קבורתו לא נודע, עד שנתגלתה גופתו בסיני. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין באשקלון. השאיר אחריו הורים, שני אחים וחמש אחיות. בן עשרים היה בנופלו. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

הספדים

על ימיו האחרונים סיפר לאחר זמן ידידו הקרוב, ישראל דוידוביץ: "שים פס, אנחנו ננצח! אלה היו מלותיו האחרונות של לוחם עז, אשר אפילו ברגעיו האחרונים, כאשר גופו שתת דם, לא שכח את עמו ואת מולדתו. מילותיו האחרונות של גיבור. הוא לא שכח את משפחתו ולמענה השאיר את הצוואה האחרונה, שהיא התקווה והביטחון בניצחוננו של עם ישראל. אולם הכל החל ארבעה ימים קודם לכן, בערב יום הכיפורים. את כולנו הזעיקו מהבית, ויוסי, שנשאר בבסיס, קיבל את פנינו. למחרת הלכנו לבית-הכנסת ויוסי רצה להיות חזן, כי ידע לסלסל בגרונו. אולם לא הספקנו להאזין לתפילה, כי צופר האזעקה בבסיס הוציא אותנו מבית-הכנסת. במשך כל הלילה היינו עסוקים בהכנת הטנקים ותוך כדי כך פנינו אל מפקד אחת הפלוגות בבקשה, שיצרף אותנו לאחד מצוותי הטנקים. אולם התקן היה מלא. העבודה וההכנות נמשכו עד שחר יום ראשון ואז פנינו למפקד החטיבה, בבקשה לתת לנו לרדת לסיני להילחם. רק אז קיבלנו טנקים ויצאנו לדרך".

מזמינים אתכם לרשום כמה מיילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

